

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623216469
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5623216469.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, prihlásený k trvalému pobytu C. XXX/XX, XXX XX D. E. – F., zastúpený zástupcom: AKPK s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 55 741 452, proti manželke navrhovateľa: E. G. B., A. F., nar. XX.XX.XXXX, prihlásená k trvalému pobytu C. XXX/XX, XXX XX D. E. – F., v konaní o rozvod manželstva a o úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode: H. B., nar. XX.XX.XXXX, prihlásený k trvalému pobytu C. XXX/XX, XXX XX D. E. a I. B., nar. XX.XX.XXXX, prihlásená k trvalému pobytu C. XXX/XX, XXX XX D. E., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, Liptovský Mikuláš, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9P/102/2023-443 zo dňa 29.11.2024, vo výrokoch V., IX. 1., X. 1. o vyživovacej povinnosti matky k maloletému H. a o úprave styku otca s maloletou I., takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V., IX. 1., X. 1. v spojení so závislým výrokom o trovách XI. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo navrhovateľa a manželky navrhovateľa, uzavreté XX.XX.XXXX v A., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu A., zväzok XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXX rozviedol (výrok I.).

Maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca (výrok II.).

Maloletú I. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok III.).

Obidvaja rodičia sú oprávnení maloleté deti H. a I. zastupovať a spravovať ich majetok (výrok IV.).

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého H. počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode výživným po 100,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v kalendárnom mesiaci, za ktorý sa výživné plní, k rukám otca dieťaťa (výrok V.).

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej I. počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode výživným po 148,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v kalendárnom mesiaci, za ktorý sa výživné plní, k rukám matky dieťaťa (výrok VI.).

Okresný súd súčasne uložil maloletým deťom a rodičom výchovné opatrenie, a to podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš na účely nápravy, obnovenia a upevnenia vzťahu a komunikácie medzi matkou a maloletým H. a medzi otcom a maloletou I. s tým, že rodičia maloletých detí sú povinní ustanoviť sa na poradenské stretnutie v termínoch určených psychológom referátu a otec je povinný zabezpečiť prítomnosť maloletého H. a matka prítomnosť maloletej I., pričom Referát

poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš bude povinný do 30 dní po ukončení psychologického poradenstva písomne oznámiť súdu, či rodičia plnili povinnosti uložené výchovným opatrením, najmä pokyny psychológa referátu (výrok VII. 1., 2., 3., 4., 5.). Styk maloletého H. s matkou na čas po rozvode neupravil (výrok VIII.).

Okresný súd upravil rozsah styku otca s maloletou I. na čas po rozvode manželstva, a to po dobu 4 mesiacov, počnúc právoplatnosťou výroku o úprave styku každý štvrtok od 15:30 hod. do 17:30 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny D. J. v prítomnosti osoby poverenej Centrom pre deti a rodiny D. J. a v neprítomnosti matky, pri styku môžu byť prítomní aj súrodenci E. a H., matka je povinná maloletú I. pred začatím styku odovzdať v Centre pre deti a rodiny D. J. poverenej osobe a po ukončení styku ju prevziať v centre a na čas po rozvode po uplynutí 4 mesiacov od právoplatnosti výroku o úprave styku každú sobotu párneho kalendárneho týždňa od 09:00 hod. do 19:00 hod., každú nedeľu párneho kalendárneho týždňa od 9:00 hod. do 19:00 hod., každú stredu nepárneho kalendárneho týždňa od 16:30 hod. do 18:30 hod., v neprítomnosti matky a matka je povinná maloletú I. na styk s otcom pripraviť a otec je oprávnený maloletú prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletú odovzdať v mieste bydliska matky (výroky IX. 1., X. 1.).

O trovách prvoinštančného konania na strane účastníkov rozhodol tak, že žiaden nemá nárok na ich náhradu (XI.)

Trovy štátu vo výške 1.650,24 Eur neboli priznané (výrok XII.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh navrhovateľa, jeho zdôvodnenie, vyjadrenie manželky navrhovateľa, rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 18, § 23, § 24, § 25, § 62, § 75, § 76, § 37 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

3. Okresný súd mal za zistené, že účastníci konania o rozvod uzavreli manželstvo XX.XX.XXXX a u obidvoch išlo o manželstvo prvé, sú občania Slovenskej republiky a posledné spoločné bydlisko mali v obvode Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Počas manželstva sa im narodili tri deti: E. B., nar. XX.XX.XXXX (18 rokov), H. B., nar. XX.XX.XXXX (15 rokov) a I. B., nar. XX.XX.XXXX (12 rokov). Manželka navrhovateľa súhlasila s rozvodom manželstva. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti od 23.08.2023. Manželka navrhovateľa odišla zo spoločnej domácnosti s maloletou I. do zariadenia K. F. L. M. o.. Navrhovateľ ostal žiť so spoločnými deťmi E. a H. v byte v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Od septembra 2024 býva manželka navrhovateľa s maloletou I. v prenajatom byte na rovnakom sídlisku ako navrhovateľ s plnoletým E. a maloletým H.. I napriek tomu manželia komunikujú iba v rámci prebiehajúcich súdnych konaní. Manželia mali už počas manželstva rozdielne predstavy najmä o partnerskom spoložití, spoločnom hospodárení, výchove a vzdelávaní detí a miere účasti na aktivitách kresťanského spoločenstva E.. Medzi manželmi zlyhávala komunikácia, čo viedlo ku konfliktom. Správanie navrhovateľa manželka pociťovala ako formu psychického a fyzického násillia, avšak navrhovateľ popieral psychické a fyzické násillie voči manželke. V čase rozhodovania okresného súdu manželstvo bolo rozvrátené, manželia sú navzájom odcudzení, nie je reálny predpoklad, že by obnovili manželské spoložitie. Manželstvo účastníkov neplní svoj účel, manželia sa spoločne nestarajú o deti a ich rozdelenie viedlo k oddeleniu súrodencov (E. s H. od I.). Takéto prostredie nie je zdravé pre výchovu detí a nie je v záujme detí zachovať nefunkčné manželstvo rodičov, preto okresný súd manželstvo účastníkov rozviedol.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že asistovaný styk medzi maloletou a otcom sa realizoval, čo vyplynulo zo Správy Centra pre deti a rodiny.

5. Okresný súd sa oboznámil aj so Správou neziskovej organizácie „K. F. L.“ z 10.02.2024, so svojou rozhodovacou činnosťou, keď uznesením sp. zn. 9P/77/2023 zo dňa 02.05.2024 bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/102/2023 zo dňa 04.12.2023 o úprave styku maloletej s otcom a uznesením sp.zn. 9P/127/2024 zo dňa 06.11.2024, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, podľa ktorého otec do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode mal oprávnenie stykať sa s maloletou I. každý štvrtok v čase od 15:30 hod. do 17:30 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny D. J. vždy v prítomnosti osoby poverenej Centrom pre deti a rodiny D. J. (asistovaný styk) a vždy v neprítomnosti matky. Pri styku otca s maloletou I. mohli byť prítomní súrodenci E. a H..

6. Podľa znaleckých zistení, záverov znaleckého posudku klinickej psychológie dospelých a detí E. N. E. D., bolo u matky zistené, že v dôsledku emočných a následných usudzovacích narušení dochádza k nadmernému skresleniu vnemov a vstupov, ktoré zvyšujú pravdepodobnosť neefektívneho a maladjustovaného správania, ovplyvňujú jej premýšľanie a správanie v oblasti rodinného života. U matky sklony k fabulácii neboli zistené, ale ku konfabulácii (nevedomé vytváranie skreslených spomienok) v zmysle paranoidných a vzťahovačných znakov dochádza. Sklony k vedomej manipulácii neboli vyšetrením zachytené. Správanie matky je motivované potrebou chrániť svoje dieťa, s ktorým sa identifikuje a ktoré sa identifikuje s ňou a ich väzba je príliš úzka, nedáva priestor pre individualizáciu a samostatné uvažovanie na oboch stranách.

Osobnosť otca bola bez patológie, myslenie je bez obsahových a štrukturálnych zmien, nadmerne ekonomizujúce a racionalizujúce. V matrimóniu zostáva dominantný postoj k ženám, ženy vníma ako pasívnejšie, ktoré potrebujú ochranu. U otca neboli zistené sklony ku fabulácii, ani manipulácii s faktami. Otec je schopný vytvárať stabilné vzťahy.

U maloletej I. bola prítomná výrazná identifikácia s materskou postavou. Maloletá nemá plne vyvinutú schopnosť vnímať perspektívu z nadhľadu pre primárnu, tesnú, až úzkostnú vzťahovú väzbu s matkou, s ktorou sa plne identifikuje. Je u nej evidentné potláčanie vlastných potrieb v snahe vyhovieť autorite, rodičovským postavám, primárne materskej postave. Materskú postavu vníma výrazne pozitívne, miestami s ňou splyva, identifikuje sa s ňou a vytvára závislú pozíciu. Miera jej empatie je nadmerne vyvinutá a miestami stráca odstup. Na vlastnú obranu si udržiava určitú mieru odstupu. S matkou má vytvorenú až úzkostnú tesnú vzťahovú väzbu, čo vyplýva z matkinho tesného vzťahu s ňou od raného veku. Matka má potrebu dcéru chrániť pred „hrozbou“, pred potenciálne agresívnym správaním otca. Matka je pre I. primárna vzťahová osoba, ktorá jej poskytuje ochranu, zabezpečuje jej psychické a fyzické potreby. Je pre ňu zdrojom istoty, lásky a bezpečia. Vzťah matky s dcérou a aj vzťah otca s dcérou je jedinečný a dôležitý, preto podľa znalkyne nie je vhodné, aby I. ostávala vo výhradnej prítomnosti matky a izolácie od otca s bratmi a širšej rodiny, a tiež interakcií s rovesníkmi. Vyšetrením nebolo zaznamenané nevhodné správanie otca, ktoré by mohlo nejakým spôsobom dcéru ohroziť. Subjektívne pocity ohrozenia u dcéry sú dôsledkom identifikácie s matkou a jej osobnostnými predpokladmi a dôsledkom dlhodobejšej absencie aktívneho vzťahu s otcom a bratmi.

V zmysle ďalších záverov okresným súdom ustanovenej súdnej znalkyne bola vyhodnotená osobnosť maloletého H. ako osobnosť bez patológie, jeho myslenie je bez obsahových a štrukturálnych zmien. Dokáže prejavovať vlastnú vôľu v rozhodovaní a vychádzať z reálnych zážitkov, ktoré filtruje cez adekvátne procesy myslenia. Aktuálne u neho dominujú pocity sklamaní a frustrácie vo vzťahu k matke, a tým sa stáva jeho vzťah s otcom ešte bližší. Strach z otca, ani z matky nie je prítomný, ale narušený vzťah s matkou môže mať vplyv na vnímanie mužsko-ženských interakcií, ktoré sú aktuálne vnímané ako nerovné a ženská pozícia je vnímaná ako pasívna, až slabá. H. preferuje otca, a táto preferencia bola prítomná už pred odchodom matky so sestrou a posledné mesiace ešte viac umocnená. Na vzťahu matky so synom by bolo žiadúce pracovať v individuálnej psychoterapii. Zo strany matky absentuje empatické napojenie na syna a jeho prežívanie, aký dopad má na neho jej odchod a absencia sestry v jeho živote. Uvedené bolo dôsledkom paranoidnej a schizoidnej symptomatiky – narušeného kontaktu matky s mužskými postavami. Existuje riziko, že správanie matky môže predstavovať hrozbu pre správny a zdravý psychický vývoj detí. Otec je pre H. primárnou vzťahovou osobou, čo sa so zhoršovaním matkinho zdravotného stavu prejavilo ešte výraznejšie. Znalkyňa zdôraznila potrebu začatia psychoterapeutickej starostlivosti s matkou a dcérou, ako aj, že je potrebné, aby sa maloletá I. začala stretávať s otcom a bratom, brat H. jej pre ňu blízka osoba, ktorej prítomnosť môže pôsobiť ako zmierňovač jej strachu s tým, že nie je vhodné, aby boli pri kontakte prítomné cudzie osoby, lebo umocňujú a potvrdzujú potrebu udržiavať sa v strachu. Znalkyňa odporučila postupné navštevovanie spoločne stráveného času.

7. Súd prvej inštancie zvýraznil, že je povinný konať v najlepšom záujme maloletých detí. Deti majú právo zachovať a rozvíjať vzťah s obidvomi rodičmi a súrodencami, najmä ak im nehrozí od rodičov žiadne reálne nebezpečenstvo. Maloletá I. má najužšiu citovú väzbu s matkou, preto bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky. Maloletý H. má vytvorenú najsilnejšiu citovú väzbu s otcom, ktorý sa o neho riadne staral počas celej doby od odchodu matky zo spoločnej domácnosti a za prihladnutia aj na názor H., ktorý chce žiť po rozvode s otcom, okresný súd zveril maloletého H. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca. Nebol zistený žiaden dôvod, kvôli ktorému by niektorý z rodičov nemohol zastupovať maloleté deti, preto bolo rozhodnuté tak, že obidvaja rodičia budú na čas po rozvode zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok.

8. Okresný súd zistil, že maloletá I. odmieta osamote tráviť čas s otcom, hoci otec pre ňu nepredstavuje hrozbu. Strach z otca má pôvod v prebratých postojoch a názoroch matky na otca, maloletá I. nevie, či neverí, že otec ju má skutočne rád. Maloletý H. pociťuje smútok (sklamanie), že ho matka opustila. V rodine účastníkov už pred odchodom matky s I. došlo k spojeniu matky s dcérou proti otcovi so synmi. K tomuto prispeli obidvaja rodičia, avšak predovšetkým následky poruchy osobnosti matky. Súd nemá možnosť v tomto konaní nariadiť matke ambulantné psychiatrické liečenie odporučené znalkyňou a je predovšetkým na nej, aby sa vysporiadala so svojím zdravotným stavom, ktorý negatívne vplyva na jej maloleté deti. Okresný súd na čas po rozvoде nariadil rodičom a maloletým deťom výchovné opatrenie na dobu 4 mesiacov podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Liptovský Mikuláš za účelom nápravy, obnovenia a upevnenia vzťahu a komunikácie medzi matkou a maloletým H. a medzi otcom a maloletou I., v rozsahu a v termínoch poradenských stretnutí určených psychológom referátu.

9. Okresný súd neupravil styk maloletého H. s matkou, lebo to rodičia nežiadali a maloletý H. neprejavil záujem o možnosť mať upravený styk s matkou, preto na čas po rozvoде bol upravený len styk I. s otcom, najskôr vo forme asistovaného styku v kombinácii s výchovným opatrením v trvaní 4 mesiacov. Výchovné opatrenie by malo zmierniť vnútorný konflikt I. k otcovi a konflikt lojality k matke, čo umožní následne širší styk I. s otcom v neprítomnosti matky cez víkendy v párných kalendárnych týždňoch a stredy v nepárných kalendárnych týždňoch tak, ako uviedol okresný súd vo výrokovej časti rozsudku. Okresný súd zvýraznil, že je to prvá úprava styku vo veci samej, ktorá má položiť základ pre ďalší rozvoj zdravých vzťahov medzi I. a otcom so súrodencami a ďalšieho rozšírenia styku v budúcnosti. Maloletá I. by mala postupnými krokmi získať pocit bezpečia a istotu, že zo strany otca jej nič nehrozí, že ju má rád.

10. K rozsahu určenej vyživovacej povinnosti rodičov maloletých detí okresný súd poukázal na svoju rozhodovaciu činnosť, a to rozsudok sp.zn. 1Pc/16/2024 zo dňa 01.10.2024, ktorým matke uložil povinnosť prispievať na výživu E., nar. XX.XX.XXXX od 17.04.2024 do 31.08.2024 po 135,- Eur mesačne a od 01.09.2024 po 160,- Eur mesačne a uznesením sp.zn. 9P/77/2023 zo dňa 05.09.2023 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo uložené otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej I. po 50,- Eur mesačne. V danej veci okresný súd rozhodol o úprave výživného na čas po rozvoде manželstva, t.j. v konaní o rozvoде manželstva súd rozhoduje o výživnom na maloleté deti manželov na čas po rozvoде (po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva). Okresný súd prihliadol na potreby maloletých detí, schopnosti rodičov, ako aj, že matka sa osobne stará o maloletú I. a otec sa osobne stará o maloletého H. a žije v spoločnej domácnosti aj s plnoletým E.. Otec je živnostník. Matka je zamestnaná od 01.09.2024 na ZŠ E. A. E. v D. E. s čistým príjmom 1.039,29 Eur. K daňovému bonusu okresný súd uviedol, že rodičovi, ktorý ho poberá, sa zvyšuje jeho čistý priemerný mesačný príjem a prídavky na deti sú štátna dávka, určená na priame uspokojovanie potrieb maloletých detí, avšak nepatrí do právomoci súdu rozhodovať o nich, t.j. ktorý z rodičov bude poberať daňový bonus a rodinné prídavky, keďže uvedené rozhodovanie patrí príslušným orgánom štátu. Plnoletý syn E. študuje na strednej odbornej škole v D. J. a má určené výživné od matky vo výške 160,- Eur mesačne. Všetky ostatné životné potreby mu zabezpečuje otec. Okresný súd poukázal na výdavky maloletých detí I., H., náklady rodičov a pri určení výživného na maloletého H. na čas po rozvoде a výživného na maloletú I. rovnako na čas po rozvoде vychádzal z Metodického príručky MS SR pre výpočet výživného rodičov k deťom. U vyživovacej povinnosti matky pre maloletého H. okresný súd poukázal na čistý priemerný mesačný príjem za predchádzajúcich 12 mesiacov, približne 856,45 Eur, matka má tri vyživovacie povinnosti, výživné na dieťa na druhom stupni ZŠ je 13 %. Okresný súd prihliadol k tomu, že matka má od septembra 2024 príjem v čistom 1.039,- Eur, maloletému H. neposkytuje žiadnu starostlivosť, preto bola určená vyživovacia povinnosť k maloletému H. zo strany matky vo výške 100,- Eur.

Pre určenie výživného na maloletú I. okresný súd poukázal na daňové priznania otca maloletej a ustálil priemerný mesačný príjem otca v čistom 1.650,97 Eur. Otec má rovnako tri vyživovacie povinnosti a vzhľadom k výdavkom otca, potrebám maloletej, určil otcovi výživné na maloletú vo výške 148,- Eur mesačne.

11. O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. O trovách štátu vo výške neuhradenej časti odmeny znalca okresný súd rozhodol tak, že štátu náhradu trov konania nepriznáva, pretože znaleckým dokazovaním boli preukázané závažné skutočnosti, ktoré viedli k zisteniu skutočného stavu veci. V konaniach týkajúcich sa maloletých súd vykonáva dôkazy aj z vlastnej iniciatívy, preto bolo rozhodnuté tak, že sa náhrada trov štátu nepriznáva. Navrhovateľ aj manželka navrhovateľa uhradili preddavky na trovy dôkazov po 200,- Eur, znalkyni bolo priznané

znalečné 2.052,94 Eur a po odpočítaní preddavkov od účastníkov konania jej bolo poukázané na účet 1.652,94 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu.

12. Proti rozsudku okresného súdu, a to do výrokov V., IX. 1., X. 1. podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. V odvolaní poukázal na odseky 20., 21., 22., 23., 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Zdôraznil, že ako otec nepredstavuje pre maloletú I. žiadne riziko a je nevyhnuté začať čím skôr obnovovať zdravý pohľad maloletej na otca a ich vzťah. Negatívny pohľad maloletej na otca je spôsobený výlučne pôsobením matky na maloletú, pretože maloletá preberá názory matky na otca, identifikuje sa s matkou. Matka jednoznačne trpí psychiatrickou poruchou, ktorej rozsah sa znalcom nepodarilo určiť, avšak matka je paranoidná, má schizoidné vnímanie reality a znalkyňa explicitne upozornila na to, že existuje riziko, že správanie matky môže predstavovať hrozbu pre správny a zdravý psychický vývoj I. a jej emocionálnu bezpečnosť. Znalkyňa matke odporučila čím skôr vyhľadať odbornú pomoc. Znalecký posudok bol vypracovaný v auguste 2024. Na pojednávaní konanom dňa 30.10.2024 matka potvrdila, že sa nijako nelieči, svoju diagnózu odmietala, polemizovala s dvoma znalkyňami, ktoré vypracovali znalecký posudok. Maloletá bola v nepretržitom kontakte s matkou, prebrala všetky negatívne názory matky na otca, ktoré však nemajú oporu v realite a sú spôsobené výlučne psychiatrickým ochorením matky, ktorého rozsah znalkyne neboli schopné určiť. Matka sa odmieta liečiť, svoj stav spochybňuje, zľahčuje.

K úprave styku s maloletou I. otec uviedol, že je určený príliš „postupný“, je neprípustne krátky a prehľbí súčasný stav odcudzenia medzi ním a maloletou I.. Maloletá je vystavená takmer nepretržitému pôsobeniu psychiatrickej chorej neliečenej pacientky, pričom s otcom sa má podľa napadnutého rozsudku najbližšie 4 mesiace stretávať každý štvrtok na dve hodiny. Podľa znaleckého posudku styk je nevyhnutné realizovať bez prítomnosti tretích osôb a i napriek tomu okresný súd určil stretávanie v Centre pre deti a rodiny D. J., a to navyše za prítomnosti tretích osôb. Podľa otca okresný súd nariadil styk otca s maloletou v neprípustne malom rozsahu, percentuálne vo výške 1,11 % a matka bude v styku s maloletou 98,89 %, t.j. maloletá bude pod vplyvom matky, ktorá navyše je psychicky chorá. Otec maloletej I. spochybňoval, či skutočne súdy Slovenskej republiky starostlivosť o maloleté deti chápu. Otec akceptuje postupné obnovovanie vzťahu s maloletou a uvedomuje si, že nemôže byť maloletá zo dňa na deň odtrhnutá od matky, avšak je neprijateľné, aby na základe vykonaného dokazovania bol upravený styk de facto v zanedbateľnom rozsahu. Matka je neliečený psychiatrický pacient, ktorý odmieta svoju diagnózu a predstavuje nebezpečenstvo pre budúcnosť maloletej, najmä ak sa nebude liečiť. U otca neboli rozpoznané žiadne patológie, má lepšie predpoklady pre výchovu maloletej, pričom okresný súd „opatrnú postupnosť“ vyhodnotil nesprávne pri styku otca s maloletou. Úprava styku mala byť vo väčšom rozsahu. Rozhodnutie okresného súdu nekorešponduje so skutkovými zisteniami, dospel k nesprávnemu právnomu záveru, konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože nebolo rozhodnuté správne, zákonne, spravodlivo, predvídateľne.

13. Záverom odvolania otec maloletých detí poukázal na výrok V. rozsudku, ktorý je podľa neho neúplný. V prípade rozsudku sp.zn. 9P/77/2023 zo dňa 29.11.2024 vo veci úpravy práv a povinností k maloletej I. na čas do rozvodu, okresný súd rozhodol vo výroku IV. o povinnosti otca uhradiť matke zameškané výživné na I., a preto nie je zrejmé, prečo v danom konaní nebolo rozhodnuté o totožnom nároku maloletého H. na výživné voči matke od podania návrhu. Podľa otca maloletých detí nebolo rozhodnuté o veci v celom rozsahu, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že 2 mesiace od právoplatnosti výroku o styku sa otec bude s maloletou I. stretávať každý utorok a štvrtok od 15:30 hod. do 18:30 hod. v prítomnosti osoby poverenej Centrom pre deti a rodiny D. J., v neprítomnosti matky, po uplynutí 2 mesiacov od právoplatnosti výroku o styku sa otec bude s maloletou stýkať každý párný týždeň v dni piatok v čase od 15:30 hod. do dňa nedele do 19:00 hod. v neprítomnosti matky a zároveň každý utorok, stredu a štvrtok nepárneho týždňa v čase od 16:00 hod. do 19:00 hod. v neprítomnosti matky. Zameškané výživné na H. od podania návrhu bude matka splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 200,- Eur počnúc od právoplatnosti výroku V. rozsudku o výživnom na maloletého H. pod podmienkou straty výhody splátok.

Otec maloletých detí doplnil odvolanie podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.12.2024, a to k bodu 36. odvolania v tom, že okresný súd opomenul rozhodnúť o nároku H. na výživné voči matke odo dňa podania návrhu, hoci o nároku I. na výživné voči otcovi odo dňa podania návrhu rozhodol a súčasne opomenul aj rozhodnutie o nároku na výživné syna E. voči matke, ktorý v čase podania návrhu bol

maloletým dieťaťom, hoci počas konania dosiahol dospelosť, preto okresný súd sa podľa otca mal zaoberať týmto nárokom až do dňa dosiahnutia plnoletosti E..

14. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 19.12.2024 (č.l. 491 spisu). Zotrval na doterajších svojich vyjadreniach a uviedol, že vzhľadom k dlhodobu narušenému a abstinujúcemu styku otca s maloletou je doba 4 mesiacov adekvátne a je nutné kontakt s otcom predlžovať pomaly a prirodzene. Maloletá mala v minulosti somatické ťažkosti pred asistovaným stykom s otcom. Prespávanie maloletej u otca po dvoch mesiacoch je podľa kolízneho opatrovníka príliš skoro a násilné urýchľovanie procesu obnovy vzťahu s otcom by mohlo byť kontraproduktívne, pre maloletú stresujúce a narušilo by aktuálne nestabilný pocit istoty a bezpečia maloletej vo vzťahu k otcovi

15. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadrila matka. Poukázala na závery znaleckých zisťovaní, keď sa hovorí len o zvýšenom riziku, pokiaľ ide o jej psychický zdravotný stav, ako aj, že porucha by mohla a môže ovplyvniť vnímanie matky, nie, že sa to aj tak skutočne stalo. Z jednorazového vyšetrenia nebolo možné jednoznačne hodnotiť správanie matky ako bludné. Podľa nej manžel manipuluje s faktami. Zo spoločnej domácnosti s maloletou I. neodišla bezdôvodne, ale preto, že tu išlo o podozrenie zo sexuálneho zneužívania dcéry otcom. Agresívne správanie manžela voči nej a obavy o maloletú I. boli dôvodom, prečo odišla zo spoločnej domácnosti. Takýto odchod dlhodobo zvažovala s ohľadom, že má ešte dvoch synov. Chránené bývanie, kam s maloletou I. odišla, nie je izolácia. Jedným z dôvodov návratu matky s maloletou I. do D. E. bolo práve to, aby maloletá sa mohla vrátiť do svojej školy. Matka rovnako zohráva dôležitú úlohu vo vývine syna, ako zvýrazňuje otec v živote maloletej I.. Má záujem sa so synmi stretávať. Pred súdom uviedla, že žiada maloletého H. zveriť do osobnej starostlivosti, alternatívne upraviť styk s maloletým. Súčasný stav neprehľbí odcudzenie medzi otcom a maloletou I., keďže otec má vyhradený čas, ktorý aktívne venuje maloletej. Pokiaľ by sa uvažovalo o navýšení stretávania otca s maloletou v CDR D. J., tak navrhla stredú v čase od 16:30 hod. do 18:30 hod., a to už so zohľadnením voľnočasových aktivít maloletej dcéry. Matka zdôraznila, že neklame a netrpí halucináciami a jej podozrenie zo sexuálneho zneužívania dcéry otcom nie je založené na jej výmysloch, ale na prežitých skúsenostiach. K percentuálnemu vyčísleniu otcom v tom, koľko pripadá na styk otca s maloletou a starostlivosť matky o maloletú uviedla, že trávi s maloletou v bežnom pracovnom týždni 53 %, pretože dcéra navštevuje školu, záujmové krúžky.

K určenému výživnému poukázala na nezrovnalosti a navrhla výživné, ktoré je povinná platiť H. v sume 100,- Eur, zameškané výživné 80,- Eur a výživné otca na maloletú I. v sume 145,- Eur.

16. V podaní zo dňa 04.02.2025 ÚPSVaR Liptovský Mikuláš – kolízny opatrovník uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom okresného súdu. Okresný súd sa zaoberal úpravou rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom I. a H. na čas po rozvoде manželstva a v tomto čase po rozvoде manželstva, k dátumu vyhláseného rozsudku E. dovŕšil plnoletosť. Okresný súd sa nezaoberal zameškaným výživným k maloletému H. a ani k toho času plnoletému E., pretože žiaden z rodičov nedal návrh týkajúci sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vrátane výživného na čas do rozvoду manželstva rodičov vo vzťahu k maloletému H. a v tom čase maloletému E.. Poukázal na konanie pred okresným súdom pod sp.zn. 9P/77/2023, ktoré sa týkalo úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvoду manželstva rodičov.

17. K vyjadreniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Pokiaľ ide o výživné, tak kolízny opatrovník poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 04.02.2025. K styku matky a maloletého H. bolo poukázané na to, že maloletý H. sa vyjadril, že má záujem o kontakt s matkou, ale očakáva kroky z jej strany a chce, aby matka vyhľadala odbornú pomoc. Matka má možnosť osobne kontaktovať maloletého H. aj v rámci stretávania sa otca s maloletou v CDR D. J.. Plán sociálnej práce nebol k výchovnému opatreniu vypracovaný, keďže rozsudok okresného súdu, ktorým sa ukladá výchovné opatrenie, nenadobudol právoplatnosť. S rodinou sa spolupracuje, pričom prípadné navýšenie intervalu stretávania sa otca s maloletou v CDR D. J. sa neprieči najlepšiemu záujmu maloletej.

18. Do momentu konania a rozhodovania krajským súdom ďalšie podania nenasledovali.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote otcom maloletých detí ako osobou oprávnenou, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem posúdil rozsudok okresného súdu v napadnutých

výrokoch V., IX. 1., X. 1. za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za dodržania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V., IX. 1., X. 1. v spojení aj so závislým výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie za aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletých detí bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/70/2025-516 zo dňa 21.05.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 21.05.2025 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

21. Bolo zrejmé, že predmetom konania pred okresným súdom bol rozvod manželstva účastníkov, a s tým spojená úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Konanie pred okresným súdom začalo na základe doručeného návrhu navrhovateľa/otca maloletých detí na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Konanie o návrhu na rozvod manželstva je návrhovým konaním (§ 23 ods. 1 Zákona o rodine), s ktorým konaním je spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§ 100 CMP), čo sa premietlo aj do výrokov V., IX. 1., X. 1. o vyživovacej povinnosti matky voči maloletému H., ktorý bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti otca (výrok II. rozsudku nenapadnutého odvolaním) a úpravy styku otca s maloletou I., ktorá na čas po rozvode bola zverená do osobnej starostlivosti matky (výrok III. rozsudku nenapadnutý odvolaním). Odvolaním otec maloletých detí namietal výroky V. o vyživovacej povinnosti matky k maloletému H. a výroky IX. 1., X. 1. o úprave styku otca s maloletou I., ktoré výroky sa stali predmetom posudzovania odvolacím súdom. Ostatné výroky rozsudku okresného súdu neboli napadnuté odvolaním otca maloletých detí a matka maloletých detí nepodala voči rozsudku okresnému súdu odvolanie. Vzhľadom k uvedenému, ostatné výroky rozsudku okresného súdu nenapadnuté odvolaním sa preto nestali predmetom posudzovania krajským súdom, a tým zostal rozsudok vo výrokoch I., II., III., IV., VI., VII. 1., VIII., XII. nedotknutý.

22. Podstatou odvolania otca maloletých detí do výrokov V., IX. 1., X. 1. bolo namietanie nesprávneho rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou, ktorý podľa neho je nariadený v nepripustne zanedbateľnej miere, ak na základe správnej konštatácie skutkových záverov postupné navyšovanie styku otca s maloletou okresný súd vyhodnotil nesprávne a k výroku V. o vyživovacej povinnosti matky na maloletého H. mal za to, že okresný súd opomenul rozhodnúť o zameškanom výživnom, a to na čas od podania návrhu, ako aj o nároku na výživné pre syna E., ktorý v čase podania návrhu bol maloletým dieťaťom a až počas konania dosiahol plnoletosť, preto podľa otca sa mal okresný súd zaoberať týmto nárokom až do dosiahnutia plnoletosti E..

23. K prejednaniu odvolania podaného otcom maloletých detí nebolo potrebné pred krajským súdom nariadiť pojednávanie, pretože neboli zistené dôvody na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, ak okresný súd v potrebnom rozsahu zistil skutočný stav veci, nevyhnutný pre rozhodnutie. V konečnom dôsledku aj otec maloletých detí ako odvolateľ uvádzal, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, avšak podľa neho vec nesprávne právne vyhodnotil.

24. Krajský súd po oboznámení sa s konaním, ktoré predchádzalo rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokových častiach a samotným odôvodnením viažucim sa k napadnutým výrokovým častiam odvolaním otca maloletých detí konštatuje, že skutkové zistenia okresného súdu korešpondujú s napadnutými výrokovými časťami, došlo k správne právnemu posúdeniu veci, ak okresný súd na riadne zistený skutočný stav veci aplikoval v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedenú rozhodujúcu právnu úpravu, ktorú aj správnym spôsobom na zistený skutkový stav interpretoval. V konaní okresného súdu nedošlo ani k zásahu do práva účastníkov na spravodlivý proces, pretože mali vytvorené podmienky k riadnemu uplatňovaniu svojich práv, oprávnených záujmov a samotná skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu nezodpovedá predstávam otca maloletých detí, nemôže byť vyhodnotená ako porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

25. Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného

súdu viažuce sa k odvolaním napadnutým výrokovým častiam V., IX. 1., X. 1. v spojení aj so závislým výrokom XI. o trovách prvoinštančného konania.

26. Odvolací súd vzhľadom k postupnosti odvolacích dôvodov vyjadrených otcom maloletých detí v ním podanom odvolaní zo dňa 13.12.2024, keď v prvom rade tieto boli formulované k výrokom IX. 1., X. 1. o rozsahu styku otca s maloletou I. a následne k výroku V. o vyživovacej povinnosti matky k maloletemu H., vyhodnocoval závery okresného súdu k výrokom IX. 1., X. 1..

27. Tak, ako už vyjadril krajský súd v odôvodnení vyššie, nebolo zistené, že by boli výsledky dokazovania nesprávne právne posúdené, ak okresný súd práve s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, a to I., veľmi citlivo pristupoval k úprave rozsahu styku otca s maloletou za prihliadnutia konkrétnych okolností danej veci.

28. Bolo preukázané, že potom, ako manželka navrhovateľa prestala žiť v spoločnej domácnosti s navrhovateľom od 23.08.2023 a odišla zo spoločnej domácnosti s maloletou I., sa matka pre maloletú stala primárnou vzťahovou osobou, ktorá poskytovala starostlivosť maloletej. Pokiaľ maloletá u svojej matky našla bezpečie a istotu, podľa výsledkov aj znaleckého dokazovania, tak bolo namieste, aby maloletá, pre ktorú nielen vzťah s matkou, ale aj s otcom je dôležitý, tento budovala postupne. Táto postupnosť sa podľa názoru krajského súdu, ktorý je v zhode s názorom okresného súdu, za rešpektovania aj vykonaného (znaleckého) dokazovania premietla do odvolaní otcom napadnutých výrokov X. 1., X. 1.. Podľa záverov Znaleckého posudku 7/2024 znalkyňou E. N. E. D. z odboru klinickej psychológie detí a psychológie dospelých bola u maloletej I. konštatovaná tesná až úzkostná vzťahová väzba s matkou, čo vyplýva aj z matkinho tesného vzťahu s maloletou od ranného veku. Aj z uvedeného je nielen v záujme maloletej I., ale aj v záujme otca maloletej okresným súdom vyjadrená postupnosť v rozsahu úpravy styku otca s maloletou, ktorá nepochybne korešponduje príprave psychického stavu maloletej I.. Nemožno súhlasiť s otcom maloletej I., že okresným súdom určený styk je príliš „postupný“, neprípustne krátky, ktorý prehĺbi súčasný stav odcudzenia medzi ním a maloletou, pretože výroky IX. 1., X. 1. o upravenom rozsahu styku otca s maloletou zodpovedajú aj veku maloletej I. 13 rokov, jej emočnému prežívaniu a spracovaniu situácií, ktoré nastávajú v jej živote. Postupnosť v úprave rozsahu styku otca s maloletou je namieste a práve táto môže dôveru maloletej k otcovi budovať. Tu nie je namieste matematicky prepočítavať v percentuálnom vyjadrení rozsah kontaktu maloletej s matkou a s otcom tak, ako to vyjadril otec v podanom odvolaní, pretože v okolnostiach danej veci sa posudzoval rozsah styku maloletej s otcom a ten bol okresným súdom v zodpovedajúcom rozsahu upravený vzhľadom aj k doterajšiemu „odlúčeniu“ maloletej od otca. Nie je žiaduce, aby bola vyvíjaná zo strany otca naliehavosť na širší rozsah styku, ak postupnosť tohto styku má za cieľ priniesť potrebné vzájomné budovanie vzťahu maloletej s otcom, získanie dôvery, čo nepochybne je záujmom aj otca maloletej, aby v jej živote mohol zaujať miesto a stať sa osobou, u ktorej maloletá bude nachádzať bezpečie, istotu tak, ako je to nateraz podľa dokazovania u jej matky.

29. Pokiaľ okresný súd vo výroku IX. 1. upravil asistovaný rozsah styku otca s maloletou, a to za prítomnosti osoby poverenej Centrom pre deti a rodiny D. J. a v neprítomnosti matky a vo výroku X. 1. vyjadril úpravu bez asistovaného styku, tak hoci podľa znaleckého dokazovania a námietky otca v odvolaní bolo uvedené, že „nie je vhodné, aby pri tomto kontakte boli prítomné cudzie osoby, lebo umocňujú a potvrdzujú potrebu udržiavať sa v strachu,“ nešlo o nesprávne rozhodnutie okresného súdu. Krajský súd poukazuje aj na vecne správny záver okresného súdu v odseku 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď s prihliadnutím na výsledky (dokazovania) z rozhodovacej činnosti u týchto účastníkov asistovaný styk medzi maloletou a otcom sa realizoval (podľa správy Centra pre deti a rodiny D. J.) a u tohto asistovaného styku, ktorý podľa bodu 15. odvolania otca maloletej prebehol, nenamietal jeho negatívny dopad na maloletú. Krajský súd je v zhode s vyjadreným názorom okresného súdu, že rozsah styku otca s maloletou ako asistovaný styk za prítomnosti osoby poverenej Centrom pre deti a rodiny D. J. a v neprítomnosti matky (výrok IX. 1.) môže napomôcť limitovať bariéry, bude predstavovať – zabezpečovať určité premostenie kontaktu medzi maloletou a otcom, vytvorenie pocitu istoty u maloletej, ktoré centrum má skúsenosti s asistovaným stykom medzi otcom a maloletou, a preto nemôže byť na ujmu pri styku maloletej s otcom.

30. Ak otec maloletej v odvolaní apeloval na psychické ochorenie matky a závery znaleckého dokazovania, že tu existuje riziko, že správanie matky môže predstavovať hrozbu pre správny a zdravý psychický vývoj I., jej emocionálnu bezpečnosť, tak v danom čase existencia tohto rizika v zmysle

záverov Znaleckého posudku - konzultantský psychiatrický č. 45/2024 vypracovaný znalkyňou E. C. O. B., znalec pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, sa pre štádium konania a rozhodovania napadnutým rozsudkom okresného súdu nepremietla do stavu bezprostredného, priameho ohrozenia maloletej.

31. K zdravotnému stavu matky maloletej, na ktorý poukazoval otec maloletej v odvolaní, krajský súd odkazuje na závery Znaleckého posudku – konzultantský psychiatrický č. 45/2024 znalkyne E. C. O. B., znalec pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, keď u matky maloletej bola zistená zmiešaná porucha osobnosti s črtami schizoidnými, závislými a paranoidnými, avšak nešlo o duševnú poruchu v pravom zmysle slova, t.j. psychózu, ale u menovanej mohla a môže ovplyvniť jej premýšľanie a správanie v oblasti rodinného života tak v roli manželky, ako aj matky, preto znalkyňou bola odporúčaná ochranná psychiatrická starostlivosť ambulantnou formou. Vzhľadom aj k týmto záverom vecne správne uviedol okresný súd v odseku 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že je predovšetkým na matke, aby sa vysporiadala so svojim zdravotným stavom, pretože, aj podľa názoru krajského súdu, samotná matka má mať záujem na tom, aby jej zdravotný stav negatívne nevlýval na maloleté deti.

32. Pokiaľ aj v zmysle znaleckého dokazovania je matka o svojom vnímaní presvedčená, jej správanie je motivované potrebou chrániť svoje dieťa, a to maloletú I. a u maloletej je tak prítomný strach z otca, bolo namieste, aby došlo k postupnosti úpravy styku otca s maloletou, ktorá zodpovedá pomerom zisteným v danej veci.

33. Výroková časť V. napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorou bola matke uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého H. výživným po 100,- Eur mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku o rozvode, bola vecne správnym rozhodnutím v spojení aj s ust. § 100 CMP, ak s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode. Okresný súd vecne správne v odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že v konaní o rozvod manželstva rozhoduje o výživnom na maloleté deti na čas po rozvode (po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva) a práve z dôvodu tohto ohraničeného časového úseku nemohlo dôjsť k vzniku zameškaného výživného tak, ako to namietal otec maloletého H. v odvolacom konaní. Je potrebné rozlišovať konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu a konanie o rozvode manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva, ktorá situácia bola daným súdnym konaním.

Nebol relevantný ani odvolací dôvod otca v tom, že okresný súd opomenul rozhodnúť o nároku na výživné v prípade syna E., ktorý v čase podaného návrhu bol maloletým dieťaťom. Tak, ako už uviedol krajský súd, konanie o rozvod manželstva je spojené s konaním o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, preto, ak pre toto časové štádium syn E., nar. XX.XX.XXXX k dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu dňa 29.11.2024 dosiahol plnoletosť, nebolo zákonného priestoru pre úpravu výživného na čas po rozvode, ak už nemal postavenie maloletého dieťaťa.

34. Krajský súd považuje za potrebné dodať, že v zákonnej odvolacej lehote podal odvolanie len otec maloletých detí, matka odvolanie nepodala, a preto pokiaľ sa v rámci doručovania podaní a vyjadrení v zmysle ust. § 373, § 374 CSP po podanom odvolaní otcom maloletých detí vyjadrovala k vyživovacej povinnosti, jej výške na maloleté deti podľa svojho prepočtu, tak k uvedenému krajský súd neprihliadal vzhľadom k predmetu odvolacieho konania vymedzeného odvolaním otca maloletých detí do výrokov V., IX. 1., X. 1. a navyiac, v odvolaní nedotknutých výrokov nezistil ich nesprávnosť.

35. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch V., IX. 1., X. 1. v spojení so závislým výrokom XI. o trovách účastníkov konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie (§ 387 ods. 2 CSP).

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o týchto trovách v zmysle § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.